

DOMOLJUB

Izhaja vsak četrtak. Cena mu je 3 K na leto. (Za Nemčijo 3 K 60 vin., za Ameriko in druge tuje države 4 K 60 vin.) — Posamezne številke se prodajajo po 10 vin.

Slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica. Naročnina, reklamacije in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica.

Štev. 33.

V Ljubljani, dne 18. avgusta 1910.

Leto XXIII.

Ob cesarjevi osemdesetletnici.

Naš ljubljeni vladar **Franc Jožef I.** obhaja 18. avgusta osemdesetletni svoj rojstni dan. Kdo bi mogel v kratkem povedati, kaj je vse storil naš ljubljeni cesar v teku svojega dolgega življenja za svojo državo, za svoje narode! Lepe besede je zapisal o tem naš knezoškof v kratkem pastirskem listu vernikom ljubljanske škofije, ki se glasi tako-le: Rojstni dan vladarja praznujemo slovesno vsako leto. Saj vemo, da cesar vlada v imenu božjem, da je namestnik božji, ki naj stori in zapove vse, kar je potrebno, da se ohrani mir in pravica in moremo napredovati v vsem, kar je potrebno za našo časno in večno srečo.

Cesar se zaveda svoje dolžnosti, pa tudi svoje odgovornosti pred Bogom. In kako težke so njegove dolžnosti danes, ko je toliko sovražnikov božjih na zemlji, pa na vse mogoče načine, s spletkami in prekanjenostjo otežujejo tudi cesarju delo po volji božji v pravo korist sebi izročenih narodov.

In koliko mora trpeti ravno naš cesar! Sovražniki mogočne Avstrije sejejo nemir med narode; narode dražijo in hujskajo celo njihovi zastopniki, ki bi morali po vesti skrbeti za mir med njimi, za medsebojno sporazumnost in pravičnost in za napredek po potrebah sedanjega časa. Razpor med narodi in pa ovire v skrbi za politični, gospodarski in družabni napredek slabi Avstrijo, razjeda njene moči in ji izpodkopa ugled pri sosedih.

Zraven pridejo verski nemiri. Sovražniki božji hočejo razdreti Cerkev: zato boj zoper versko šolo, boj zoper zakrament sv. zakona, zasramovanje sv. Očeta, zaničevanje škofov in duhovnikov, izpodbijanje verskih nauk in čednostnega življenja po nesramnih knjigah in umazanih časopisih, klic za ločitev od Rima. Tudi ti nemiri pretresajo Avstrijo v njenih temeljih.

In to satansko prizadevanje mora gledati 80letni starček, ljubljeni naš cesar **Franc Jožef I.** Kako mora vse to pogubno vrvenje in drvenje boleti njega, ki samo to želi in se samo za to trudi, da bi bili narodi njegovi srečni, mirni, v blagostanju, zvesti Bogu in njemu; kako mora njega skeleti v srcu, da kljub dobri volji more hudo le nekoliko ovirati, ne pa popolnoma preprečiti.

Pa vendar on ne obupuje, marveč zaupno se obrača k Bogu proseč za ono modrost in za ono moč, ki je potrebna, da spozna in zatre one peklenske sile, ki njegove narode hujskajo zoper Boga in bijejo boj tudi zoper njegov prestol ravno zato, ker hoče biti zvest Bogu in narode vladati po njegovi sveti volji.

Tudi mi se obračamo k Bogu in molimo prav presrečno za našega, v skrbi za vse narode osivelega cesarja, naj ga podpira Bog in naj njegove korake

vodi tako, da pride do končne zmage in ustanovi mir med narodi na podlagi pravice. Take molitve naj puhte k Bogu posebno letos, ko naš vladar izpolnjuje 80. leto svoje starosti. O, da bi po tolikih mučnih borbah in bridkih izkušnjah vsaj zadnja leta življenja preživel v miru in v tolažbi in v veselju!

Ne osuševanje — ampak zholišanje ljublj. barja.

Kdor pride v Ljubljano zlasti z Dolenjskega, radovedno gleda, kako poglobujejo Gruberjev kanal, in ljudje z glavo zmajujejo, ali se bodo ti stroški poplačali. Povejmo svojo misel o osuševanju ljubljanskega barja!

Ko je inženir Podhagsky pred leti izdelal načrt za osuševanje ljubljanskega barja, je mislil samo na to, kako bi povodnji odpeljal po Gruberjevem kanalu in po Ljubljani. Njegov načrt je bil enostranski, kajti izkušnja nas uči, da se barje ne sme izsušiti, ker izsušeno barje je slabše od mokrega barja.

Vodna višina Ljubljane je sedaj 285 metrov in 50 centimetrov nad morjem. Če bi se ta višina za cela 2 metra znižala, tedaj bi se talna voda na barju tudi tako poglobila, da bi šota bila ločena od vodne gladine, ki jo napaja, in to bi jako slabo vplivalo na rodovitnost barjanske zemlje.

Čisto napačno je mnenje, ki ga imajo nekateri, da se mora šota odstraniti in da se naj obdeluje spodnja plast. Ravno šota je za poljedelstvo, če se prav obdeluje, tako dragocena, da jo je treba pred vsem ohraniti in izrabiti. Če bi se šota izrezala in požgala, bi ostala veliko manj rodovitna spodnja plast, ki bi jo bilo mogoče le z velikimi stroški, s pridnim obdelovanjem in gnojenjem, za poljedelstvo pridobiti.

Ljubljansko barje se bo moralo za vse čase obdelovati kot barje. Priroda ne trpi sile, ampak treba se ji je prilagoditi in njeno naravo pametno izkoristiti. Že dosedanji poizkusi obdelovanja barja so pokazali, da se dajo doseči na njem izredno bogati uspehi, če se z barjansko zemljo pravilno ravna.

Šota ljubljanskega barja ni slabša, ampak boljša od druge prsti, samo prav jo je treba izrabiti in voda, ki je potrebna, se ji odvzeti ne sme.

Šota ima v sebi mnogo dušika; to je ona prvina, ki je rastline največ potrebujejo za svojo rast. Če zemlji zmanjka dušika, mora se ji po gnojenju zopet ta tvarina nadomestiti. V tem oziru se je šota ljubljanskega barja kemično preiskovala, in dognalo se je, da je na enem hektarju površine z globino šote 20 cm — dušika 7200 kg, kalija 2700 kg, fosforove kisline 870 kg, apnenca 23.900 kg.

Sedaj pa računajmo vrednost! Če bi se gladina talne vode znižala za 2 metra, tedaj bi šota na površini 7200 ha

bila na suhem. To šoto bi izrezali ali požgali, ostanek bi se izpremenil v prah, ki ni za poljedelstvo za rabo. Če pa računamo 1 kg dušika v gnojilu na 1 K vrednosti, tedaj bi po pokončanju te šote barje izgubilo dušika v vrednosti 52 milijonov K!

To je vrednost, ki je danes resnično v barjanski zemlji, a bi se izgubila, če bi se z barjem tako ravnalo, kakor nekateri mislijo. Kako drago se plačuje kalij in fosforova kislina kot umetno gnojilo! To vse je pa v šoti in bi šota v nič, če bi se šota uničila. Potem bi ja drago kupovali umetna gnojila.

Iz tega se tudi razvidi, da je silno nespametno, šoto na barju zažigati, kajti ravno najbolj potrebne snovi gredo z dimom v zrak. Če vidim, da barje požigajo, se mi zdi ravno tako, kakor bi videl kmeta, ki si z bankovci fajfo prižiga.

Barjani morajo torej šoto ohraniti, kajti šota je za bodočnost bogati vir, iz katerega bo poljedelec dvigal svoje zaslade. To je ena!

Druga je pa ta, da se osuševanje barja ne sme tako vršiti, da bi barja le vodo jemali, ampak barju bo treba tam, koder mu bo zmanjkalo, vode tudi napeljati. Zaradi povodnji se morata Ljubljana in Gruberjev kanal poglobiti. A morajo se tudi napraviti zatvornice, s katerimi se bo vodna gladina lahko zvišala, tako da se dvigne talna voda po celem barju. Pa ne le to! Tudi pritoki Ljubljane bodo morali dobiti zatvornice, da se bo ob suši voda lahko napeljevala na potrebne kraje.

Kako nespametno bi bilo uničevanje šote, se razvidi tudi iz tega, da bi bili vsi stroški za osuševanje barja ven vržen denar, če bi se hkrati zgornja plast barju odvezla. Potem bi se tudi površina barju znižala — saj mnogo se je že — in tedaj bi ob povodnji na znižani zemlji zopet voda stala.

Kakor čujemo, se je prvotni načrt za osuševanje barja že zelo izpremenil v tem smislu, kakor smo ga zdaj opisali. Ne misli se več na tako daleč segajoče osuševanje, kakor ga je namernoval inženir Podhagsky, ampak zmagal je smisel za pametno kmetovanje. Barjani pa naj varujejo svojo šoto!

Političen pregled

POLITIČNI POLOŽAJ V AVSTRIJI.

Kako sodi o njem poslanec Udržal, predsednik »Slovanske Zveze«. Poslanec Udržal je govoril na nekem shodu svojih volivcev in izjavil, da so češke stranke preslabe, da bi same mogle izvajati svoje zahteve. Zato si morajo iskati Čehi prijateljev-podpirateljev. Take dobe v »Slovanski Uniji«. A razmere, ki vladajo v »Slovanski Zvezi«, so za doseg uspehov neugodne, ker manjka

potrebne sloge. Dobre razmere in odnosi posameznih v »Slovanski Zvezi« združenih strank se morajo ukrepiti in utrditi, potem je mogoče šele upati uspehov! — Isti poslanec Udržal v nekem češkem listu razmotriva politični položaj. Podamo le glavne misli. Najprej obžaluje, da ne postopajo češke stranke edino v boju zoper Nemce. Za prospeh Slovanstva so ustanovili Čehi in Slovenci »Slovansko Zvezo«, pa kljub vsem njenim prizadevanjem do danes niso še združeni v njej vsi slovanski narodi avstrijski. Celo izstopili so iz nje češki radikalci, nekateri Čehi zabavljajo »Zvezi«, češ da je premalo češka. Novoslovani pa celo dvomijo, ali je »Zveza« sploh potrebna. Drugim (realistom) pa ne gre v glavo, kako bi bilo poleg zamotanega češkega vprašanja obenem reševati še celo ogromno kopo nujnih vprašanj drugih v »Zvezi« združenih slovanskih narodov. Med drugim pravi poslanec Udržal, da Čehi sami nikakor niso tako močni, da bi mogli voditi politiko v velikem merilu, in zato si morajo dobiti dobrih zaveznikov. Ako bi si pa ne znali najti zaveznikov, s tem bi storili največjo napako. — Kako se utegne naš politični položaj dalje razvijati, se ne dá že sedaj dognati; prav možno je, da utegne nenaden preobrat političnega položaja na Ogrskem razčiščujoče vplivati tudi na avstrijske politične razmere. Poslanec Udržal se ne zdi verjetno, da bi vlada utegnila razpustiti avstrijski državni zbor. — Glede sklicanja deželnih zborov se vlada še ni odločila. Najbrž določi to cesar 18. avgusta, ko bo ta dan zaslišal ministrskega predsednika Bienenrtha. — Čehi prirede velik zlet na Dunaj; dunajska policija ga jim je sicer dovolila, a prepovedala je nositi po Dunaju narodne znake, peti na ulici narodne pesmi, ukazala, naj opuste vsak glasen demonstrativen pozdrav, in sploh vse, kar bi se moglo smatrati izzivajočim Dunajčane. Kako se pač boji vlada za svoje nervozne dunajske Nemce!

DEŽELNI ZBORI; DRŽAVNI ZBOR.

Kakor se čuje iz poslanskih krogov, bodo sklicani deželni zbori 20. septembra k dvatedenskemu zasedanju. Češki deželni zbor bo sklican samo v slučaja, ako bo doseglo pogajanje veleposestnikov (o tem je »Domoljub« že poročal) ta uspeh, da bo zagotovljeno, da bo deželni zbor rešil vsaj najpotrebnejše vladne predloge. Tudi istrski deželni zbor bo sklican le tedaj, ako bodo imela pogajanja med Hrvatini in Lahij uspeh v vseh narodnostnih in gospodarskih vprašanjih. — 4. oktobra bodo najbrž sklicane delegacije na Dunaj, med 14. in 18. oktobrom pa bo sklican državni zbor, ki pa bo zboroval le do 3. listopada, nakar bodo neprenehoma zborovali deželni zbori do 20. listopada. Od 20. listopada do 21. grudnia bodo končana posvetovanja delegacij. V tem času bo imel seje proračunski odbor za leto 1911. Če se bo izkazala zbor-

nica v začetku nedelavno, jo bo vlada najbrže razpustila in imeli bomo nove volitve prihodnjo spomlad.

HRVAŠKI SABOR.

Ban Tomašić se je mudil prejšnji četrtek v Budimpešti, gotovo radi volitev na Hrvaškem, saj je vlada že začela s pripravami za saborske volitve, za katere se tudi stranke že pridno pripravljajo. Zlasti se gibljejo Srbi, ki se bojé, da hoče Tomašić število njih zastopnikov skrajšati. Smo že poročali, da si prizadeva Tomašić ustvariti novo delovno stranko; radi tega pa vse druge vladi nasprotujoče elemente odstraniti iz sabora. — Listi so poročali, da je imel ban Tomašić že prejšnji terek v rokah kraljevo lastnoročno pismo, s katerim naj se razpusti hrvaški sabor. — Sedanja hrvaška zbornica bo sklicana zadnjič 22. velikega srpana k njeni zadnji seji, v kateri ji ban naznani, da je razpuščena, ker s sedanjim saborom ni mogoče uspešno delo. — Kakor se razvidi iz pogajanja banovega z raznimi strankami, iz katerih bi ban rad napravil močno, enotno vladno stranko, se banu tudi v novoizvoljeni zbornici ne bo tako gladko pletla in razvijala politična nit, kakor bi si on hotel, ker bo stala proti močni unionistiški stranki krepka državnopravna opozicija.

ČRNA GORA.

Ruski car pošlje k jubileju črnogorskega kneza oddelek ruskega brodovja in nekega ruskega velikega kneza. Naš cesar pokloni knezu Nikiti za jubilejni dar dva krasna konja z vso hlevno opremo. — Krona za kneza Nikolaja je že naročena. Izvršuje se, po načrtu svetega sinoda ruskega, v Moskvi. Krona in tudi diadem za kraljico bosta iz čistega zlata in dragoceno okrašena. Oboje bo dar ruskega carja in laške kraljice Jelene črnogorskemu dvoru. Tudi vse druge stroške slavnosti kneževé 50 letnice poravnata ruski in laški dvor.

ŠPANSKI KULTURNI BOJ.

Španski marljivi katoličani hočejo po celem Španskem organizirati močno propagando za ustanovitev organizacij v obrambo katoličanstva. Sestavili so že glavni odbor, ki naj organizuje veliko protivladno manifestacijo. Ljudstvo je večinoma mirno, a še zelo razburjeno, posebno še radi tega, ker je Kanalejas z orožjem preprečil množične shode katoličanov. Kanalejas, ki se že sedaj ne čuti več varnega in si je naročil za svojo osebno varnost cele policijske čete, namerava predložiti zbornici, po francoskem vzgledu, predlogo za ločitev cerkve od države.

NEODVISNOST EGIPTA.

Egiptovska narodna stranka namerava letos, meseca septembra najbrže, prirediti kongres, na katerem bodo proglasili neodvisnost Egipta. Angleži, ki bi bili s tem najbolj živo prizadeti, je lahko umevno, da se trudijo za ves svet, da bi se prepovedal ta za nje lahko

kaj nevarni kongres. A najbrž se Angležem ne bo posrečilo preprečiti kongresa.

BOJI TURKOV Z ARABCI

Kakor poročajo listi, se je vršil v bližini Medine hud boj turških čet z arabskimi rodovi. Turške čete so imele le malo mrtvih in ranjenih, Arabci pa so se morali umakniti in pobegniti z bojišča z velikimi izgubami.

O MORITVI DRUZOV.

O kateri smo zadnjič poročali, nam je še omeniti, da je poslala turška vlada nad Druze štiri vojaške bataljone in en oddelek z brzostrelnimi puškami, da s njimi ostro kaznuje njih kruta grozodejstva, saj so bili požgali tri vasi in umorili nad 50 ljudi.

BELGIJSKI KRALJ

namerava iti na svojem potovanju iz Dunaja v Belgrad in Carigrad. Možno je tudi, da obišče ob povratku Črno Goro.

NEMIRI V PERZIJI.

Mesto Teheran je v vojnem stanju. Vse javne trge straži orožništvo in policija. Vlada je proglasila, da bo aretovan vsakdo, ki se bo prikazal po solnčnem zahodu na cesti. Kdor ne bo obstal na prvi klic, bo ustreljen. Razveljavljeni so vsi potni listi in mestni vhodi zaprti. Položaj postaja vedno resnejši. Baktiari so zasedli poslopje perzijske zbornice (parlament). Perzijsko ljudstvo noče več izročati orožja. — V nedeljo 7. velikega srpana so Baktiari plenili po hišah v Teheranu bivajočih Rusov in tujcev. Ruskim podanikom povzročeno škodo povrne perzijska vlada. Nove čete perzijskih revolucionarjev se bližajo Teheranu. Ruski podaniki so pobegnili na ruski konzulat, ki ga stražijo kozaki.

Zlata doba

Alkohol in dušne bolezni.

»Nič me bolj ne razžalosti, kakor obisk norišnice. V resnici, ako ne bi vedel, da so nesrečneži, katere ondi zaradi varstva njih samih in drugih ljudi dan in noč stražijo, ljudje, tedaj bi mislil, da so nespametne, da divje zverj v človeških oblekah. Kdo je tako pokvaril podobo božjo? Kdo je povzročil to strašno nesrečo na teh pomilovanja vrednih bitjih? Pri mnogih, zelo mnogih je povzročitelj alkohol.« (Besede strokovnjaka.)

To dejstvo se je dokazalo najprej v deželah, kjer je pijančevanje najbolj razširjeno, namreč v Ameriki in v združenih kraljestvih Velika Britanija in Irsko.

Iz Amerike se je že v začetku preteklega stoletja poročalo, da je tretjina vseh norcev največjih ameriških norišnic znorelo vsled preobilega uživanja alkoholnih pijač.

Leta 1851 je rekel neki imenitni angleški državnik na podlagi 20letnega vestnega raziskavanja, da je šest desetih vseh dušnih bolnikov v Ameriki in na Angleškem zbolelo le vsled nezmernosti v opojnih pijačah, zlasti v pitju žganja. Med 5721 norci je bilo v škotskih norišnicah približno tisoč norcev, katerih bolezní vzrok je bil alkohol, kar so zdravniki sami potrdili. Zelo veliko pa bi bilo število bolnikov, ako bi šteli zraven tudi one bolnike, pri katerih je alkohol le pospeševal bolezen.

V richmondski bolnišnici na Irskem je polovica norcev takih, ki so znoreli vsled uživanja alkoholnih pijač.

V Berolinu je vsak tretji dušni bolnik-delavec zbolel vsled nezmernosti. Približno tretjina vseh norcev v renških in šleskih mestih se ima tudi zahvaliti za svojo nesrečo alkoholu.

Žganjepivci pa ne povzročijo samo samim sebi dušne blezni, ampak tudi svojim potomcem.

V nekem velikem zavodu je med 300 umobolnimi otroci 145 takih, katerih stariši so bili žganjepivci. Neki francoski učenjak pa trdi, da je poprečno polovica umobolnih otrok od starišev, ki so žganjepivci.

Ako že samo ta dušna bolezen povzroči toliko nesreče in gorja, kakšna podoba bi nam stopila pred oči, ako bi videli vse gorje, ki ga napravljajo vse dušne bolezni! In ako pomislimo, kolikim otrokom so prikratene vesele ure mladosti brez njihove krivde, tedaj se moramo čuditi odgovornosti, katera teži očete-žganjepivce. Kajti tudi ti otroci imajo nesmrtno dušo in so otroci božji; tudi ti imajo svoje angelje varuhe in ti bodo enkrat nastopili kot tožniki pred sodnim stolom Najvišjega.

Abstinenca na romanju v Palestino.

Nemški list »Kreuzfahrer« piše:

Večkrat se je že vpraševalo, se li more prestati na potovanju v Palestino brez opojnih pijač. Splošno mnenje je, da se ne more. Naj navedem tu poročilo nekega abstinenta, ki se je cel čas romanja zdržal opojnih pijač:

Kooperator N. N. in moja malenkost sva se tudi udeležila romanja v Palestino in izkusila, da se more prebiti na potovanju brez opojnih pijač. Nikdar nisva imela morske bolezni, maševati sva mogla vsak dan, spala sva vedno dobro in tudi žeje nisva preveč trpela, dasi je bilo na sporedu tudi najtežje potovanje v Jeriho in k Mrtvem morju.

Na ladji nama je nadomestovala alkohol dobra mesna juha, ki smo jo dobivali vsak dan, nekoliko tudi limonada in črna kava.

Sicer se pa more tudi sadje seboj vzeti. V Sveti deželi nama je pa najbolj gasila žejo črna kava z vodo mešana ali limonada ali grozdje; zadnjega se ne sme posebno veliko jesti, kakor tudi drugo sadje ne, da se ne dobi mrzlice.

Kako so mi vendar pred odhodom v Sveto deželo svetovali, naj pijem vino! Tako zelo so zame skrbeli in tako so verovali v alkohol, da ugasi žejo, da so mi prerokovali, da ne bom nazaj prišel, ako ne bom pil opojnih pijač. Ravno nasprotno je resnica! Prenesel sem najhujše težave in tako zdrav sem nazaj prišel. Neabstinentje so pa tožili čez žejo, katero jim je povzročevalo močno vino, dasi so ga z vodo mešali!

Dalje pravi še ta abstinent: Ker so mi vsi svetovali, da naj pijem na potovanju opojne pijače, sem vprašal svojega zdravnika, ki mi je pa zagotovil, da bom opravil s črno, z vodo mešano kavo. Bil sem vesel, da mi ne bo treba piti kislega namiznega vina! ... Na potovanju smo imeli dva dni na morju vihar; skoro tri četrtine romarjev je bilo bolnih za znano morskbolezni, mi abstinentje ne. Vsak dan smo sveto mašo brali! Dobro spali! Oba dneva, ko je divjal vihar, ni niti polovica duhovnikov brala svete maše ...

Vse to naj potrdi abstinent v boju, jih navduši, obenem naj jim služi to poročilo za krepak odgovor nasprotnikom!

Tako se glasi zanimivo poročilo. Gotovo je, da ni potreba vina piti v najhujši vročini, kar je dokazalo tisoč in tisoč vojakov v Indiji in Afriki. Cele armade so dokazale, da je alkohol v vročih krajih naravnost škodljiv.

LISTEK

Črna žena.

Zgodovin. povest. — Priredil Javoran.
(Dalje.)

Na zemljo je legal večerni mrak pustne nedelje. Naenkrat so zažareli na vseh bližnjih gričih in gorah veliki kresovi in pošljali svoj ognjeni soj daleč po okolici. Videlo se je, kakor da bi bil ves blejski kot v ognju. In v trenutku so vedeli vsi prebivalci, kako velik in kako pomemben čas da se jim je približal. Ob prvem pogledu na žareče griče je vsakega obšel nekak strah in bojazen, srce se mu je krčilo in v duši so se mu porajale vsakojake bolestne misli, češ, nemara so ti ognji, ti kresovi znaniki moje nesreče, moje popolne pogube, nemara prinašajo ravno ti ognji strašno žalost in nesrečo moji ženi in otrokom; in ob takih mislih je vsakemu postalo tesno pri srcu in marsikomu je porosila trudno lice grenka solza sočutja in skrbi zase in za svojce. Tako se je ob prvem pogledu vsakdo nekoliko zbal svoje predrznosti, toda kmalu se je pomiril, ojunačil, v glavo so mu prišle nove, veselejše in upapolne misli in samozavestno se je udaril na junaška prsa, češ, ti kresovi so začetek moje sreče, moje svobode, ta

ogenj mi naznanja vesele bodoče dneve, ta žar in soj, ki obseva nocoj naše griče in gore, mi kaže veselo bodočnost moje družine, katere ne bo več tlačila in stiskala brezskrbna gospoda, ampak kateril bo zapovedoval dober in milosrčen gospodar. In ob slednjih mislih so se vsakemu dvignila prsa in upajoče oko je porosila solza veselja, zakaj vsakdo je bil prepričan, da gre v boj za svoje pravo in za svoje pravice in za pravice svojih dragih in da če tudi v tem boju podleže, ga ne more doleteti večja nesreča in sužnost, kakor ga tare sedaj, ko mora tlačaniti brezčutnemu Hartmanu in ko zase pravzaprav nima nikake pravice.

Take in podobne občutke so vzbujali v srcih blejskih kmetov ognjeni žarki, ki so naznanjali, da se čas krvavega ženitovanja bliža, in opominjali; naj bodo vsi pripravljeni za odhod na ženitovanje.

Po vaseh so se začele razlegati vesele, deloma celo drzne bojne pesmi in vsaki je sledilo glasno ukanje. — V Bodeščah je bilo vse pokonci, ljudje so tekali od hiše do hiše in se zmedeno pogovarjali in pripravljali. Po cesti je prihitelo nekaj oseb in kmalu nato se je začela godba. Glasovi gosli so doneči po vasi, zdaj tako jasno in drzno, da so navduševali in ojunačili vse poslušajoče, zdaj zopet tako milo in nežno, da so globoko segli vsakomur v srce in vzbudili v njem milobo in sočutje. Takoj nato so začeli peti trije glasovi:

»Že ognji po gorah žaré,
naznanjajo veseli dan;
k ženitovanju nas budé:
zato vsi svatje zdaj na plan!»

Močno njih plamen plapola,
njih soj obseva nas; in žar
njihov naj up nam da,
da nam zasje sreče čar.

Naj kruteži še bolj besne,
naj z mečem pridejo nad nas:
vendar — nam srca govore,
da jutri naš je čas!»

Kakor bi škranjčki žvrgoleli, so se razlegali jasni glasovi mladih grl po ulici v noč in navduševali poslušajoče. Po hišah so se odpirala okna in radovedne oči so zrle na cesto, da bi spoznale pevce. Vsaki kitici je sledilo krepko ukanje in nazadnje je bil nekaj časa molk. — — — Toda kmalu so se zopet oglasile gosli; krepko so odmevali njihovi glasovi in vmes je kmalu zadonela milo in nežno, komaj slišno pretresujoča pesem:

»Ah, svoboda zlata,
zate mi gori
srce — in veli,
naj pridem pote,
ker ženin te čaka.

Jaz svobodo ljubim;
vse moje želje
po nji hrepene;
nji svoje srce
radostno obljubim.

„Za svobodo pravo
dam rad svojo kri,
ki vedno plamti,
kot ognji nocoj
plamte čez dobroavo.“

Pevci so odšli. Glasovi strun so se
slišali še nekaj časa, a tudi ti vedno
bolj motno in vedno bolj tiho, nazad-
nje že jedva slišno. Zdaj je naenkrat
potegnil veter in še enkrat prinesel v
vas vrstice:

»Ah, svoboda zlata,
zate mi gori
srce — — —«

V hišah je potihnilo, a v srcih je
gorelo in vrela dalje in vsakdo je težko
pričakoval jutra.

Zjutraj ob prvem petelinjem petju
se je naenkrat zaslišal močan, čuden
klic, kakor bi kdo zatrobil na močno
trombo ali kakor bi zatulila v goščavi
od puščice zadeta divja zver. Nekaj
strašnega in groznega je imel na sebi ta
glas, tako da je šel skozi mozeg in
kosti.

Prišel je izpod Kamnjega in se raz-
legel po dolini proti Bodeščam in gla-
sil se je kakor dolgo raztegnjeni
»Hooooooooo«.

Ko je prišel ta strašni glas do vasi
in hiš in ko je zopet ravno tako strašno
in grozno odmeval od bližnjih gora, je
vsakogar obšlo neko tajinstveno in
skoro neznosno čustvo.

In zopet je zadonel isti glas, ali co-
to več glasov; počasi in strašno je do-
nelo po planjavi: »Čas je!« »Čas je!« je
odmevalo ravno tako strašno tisočkrat
od skalnih sten.

»Čas je!« je šlo zdaj bliskoma od
hiše do hiše, od koče do koče, od ust
do ust.

Dol in breg sta oživila; povsod so
prihajali bojovníki, oboroženi z razno-
vrstnim orožjem, veselih lic in krepkih
rok.

»Danes se začne ženitovanje,« so
vpili vsi vprek, »danes začnemo plesa-
ti!« Obenem so vsi veseli in navdušeni
metali klobuke v zrak in krepko uka-
nje je pozdravljalo zaželjeno jutro.

Ob istem času, ko so se po vseh va-
seh pripravljali in zbirali bojovníki, je
korakala po cesti iz Radovljice proti
Bledu mala četica dobro oboroženih vo-

jakov. Videti jim je bilo, da so že utru-
jeni, da so torej morali napraviti že
dolgo pot. Prekoračili so Bohinjko in
potem obstali, da se nekoliko odpočije-
jo. Vsi drugi so posedli tik ob cesti in
si zakurili ogenj. Le eden se je oddaljil
od njih in šel proti bližnjemu gozdiču.
Bil je to velik, lep mož z razmršeno čr-
no brado. Večkrat je potegnil z roko po
glavi, si obrisal potno čelo in oči in
nato močno zmajal z glavo. Kar naen-
krat je vstala poleg njega neka črna
postava. Mož je hotel hitro skočiti, to-
da že je ležala na njegovi rami tuja
roka in šepetajoč glas mu je dejal:

»Le sedi, Brégar, mene se ti ni tre-
ba batí. Saj sva bila pred kratkim sku-
paj. — Da ste vendar prišli!«

Ob istem času, ko so se po vseh vaseh priprav-
ljali in zbirali bojovníki, je korakala po cesti
iz Radovljice proti Bledu mala četica dobro
oboroženih vojakov.

»A, ti, Štefan!« mu je presenečeno
odgovoril vojak. Kaj je novega? Ali je
še mirno? Ali ste se že uprli? Ali pri-
demo pravočasno?»

»Že sem se bal, da ne pridete. Zdaj
pa prihajate ravno prav; ravno danes
smo začeli upor. Kajne, saj je gospod
Andrej s svojo večjo četo tudi za vami?
— Toda povej vendar, zakaj si tako ža-
losten! Ali se ne veselíš z nami vred že
vnaprej naše zmage?»

»Seveda se je veselim; in še bolj se
veselim, da morem pomagati svojim
domačinom ob tako težkih dnevih. —
Ali nekaj drugega je, kar me teži. Po-
misli, če naletim na Brdih ali kje dru-
gje na svoje prijatelje in znanke, potem
pride na dan vsa moja sramota in ne-
sreča; — celo Zalka me bo zaničevala.«

»Zalka nima nikakega povoda, da
bi te zaničevala. V tvoji zadevi ne vi-
dim prav nobene sramote. Sicer pa,
France, nihče te ne bo spoznal, verjemi
mi; gosta brada te je popolnoma pre-
drugačila in vojaška oprava tudi.«

»Tako, nihče me ne bo spoznal!« je
neverjetno odgovarjal vojak, »in ven-
dar, zakaj si me pa ti spoznal na prvi
pogled?»

»Hihhihi,« je samozavestno pokaš-
ljeval možek; »kar vidim jaz, tega ti-
soč drugih ne opazi. Slišim res ne do-
bro, a vidim pa kakor lisjak. Sicer pa
tudi nič drugega nimam, kakor svoje
dobre oči. — Toda, France, saj pride
Andrej, ne?»

»Seveda pride. Razdelili smo se na
dva oddelka. Nekaj nas je šlo naprej
kot nekaka predstraža; Andrej z glav-
no četo je pa še zadaj.«

France je hotel govoriti še dalje,
toda besede so mu zastale v grlu in mor-
al je prenehati. Nekaj časa je molčal,
potem je pa nadaljeval otožno:

»Usoda me je odločila v nesrečo.
Bog ve, me li Nigana počaka v Krškem!
Štefan, nesrečen sem, a ne samo sam,
ampak vsakogar, s komur pridem v
dotiko, pahnem v nesrečo.«

»France, tega ne verjamem. Ljubi
Bog ni nikogar odločil za nesrečo,« ga
je tolažil Štefuljček; »nekaj časa nas
pač skuša, ko pa enkrat prestanemo
poskušnjo, potem nas pa poplača s
tem večjim blagoslovom, kakor nam
priča Job. Zato le nikdar ne obupati,
nikdar ne izgubiti poguma, ampak ved-
no zaupati na Gospoda. — Da mi boš
verjel, da se prav nič ne bojim za tvojo
srečo, pazi, France, kaj ti povem: Če
bi ti na svetu ne imel nobenega prija-
telja več, tedaj je in ostane kroparski
možek tvoj prijatelj. Name smeš vedno
računati in če boš kdaj potreboval po-
moči, tedaj veš, na koga se imaš obr-
niti. — Štefuljček zna in premore
mного.«

V znak prijateljstva in v slovo sta
si podala roke. (Dalje prih.)

RAZGLED PO DOMOVINI

Slavlje avstrijskega slovanskega
gasilstva, ki se je v nedeljo in na praz-
nik vršilo v Ljubljani, je bilo mogočno.
Na to slavlje je došlo 11 Poljakov, 814
Čehov, 351 Moravcev, 230 Hrvatov, 56
Primorcev, 82 Štajercev in približno

5000 Kranjcev. Slavnostno zborovanje,
sveta maša v Zvezdi, spreved po me-
stu, pred deželnim dvorcem, pred
mestno hišo, popoldanska vaja, zboro-
vanje Zveze kranjskih gasilnih dru-
štev, druga gasilska zborovanja — vse

se je tako lepo po sporedu izvršilo, da
dela vso čast prirediteljem.

Volitve se bližajo v Belikrajini.
Kandidat S. L. S. deželni odbornik Evg.
Jarc pridno prireja shode na Dolenj-
skem. Liberalci še slepomišijo in nima-

jo kandidata, a pomagati si hočejo na drug način. V »Slov. Narodu« zbirajo laži o belokranjski železnici, da bi vsaj poskusili, koliko še dolenjsko ljudstvo v nje veruje. Imajo pa smolo; kar trdijo danes, morajo drugi dan že popravljati in tako hodijo sami sebi v škodo. Prav tako. Laž ima kratke noge.

Duh liberalnega učiteljstva. Med tem ko se krščansko misleče učiteljstvo zbira v Slomškovi zvezi ter se navdušuje za uspešno delo za ljudski blagor na podlagi krščanskih načel, si zbira tudi liberalno učiteljstvo razkropljene ude. Priredili so shod v Novem mestu. Na tem shodu je neki učitelj, ki pride na dekliski licej v Ljubljani, govoril, da vidi med učiteljstvom preveč črnorumenene in preveč belo-rumene barve. (Črno-rumena zastava je namreč cesarska, belo-rumena pa papeževa). Kaj se to pravi? Mi tolmačimo to izjavo tako, da jim ni všeč, da so še mnogi udani Avstriji in katoliški veri. Ta izjava pač svetlo označuje duh liberalnega učiteljstva. Tej izjavi namreč nihče izmed liberalnih učiteljev ni ugovarjal. Tak moč naj potem podučuje slovensko žensko mladino, in to v letih, ko odraščajo in potrebuje najbolj ukrepitve značaja. Radovedni smo, kako stališče bode temu nasproti zavzel vladni zastopnik; država namreč podpira to šolo. Da se ljudstvo odtujaše takemu učiteljstvu, je popolnoma umevno!

Po Ljubljani se govori, da cesar se potrdi izvolitve Hribarja za ljubljanskega župana. Te govorice so spravile liberalce v veliko razburjenost in začeli so ugibati, kdo je temu kriv. Po stari navadi se seveda zvrne krivda na S. L. S. Koliko je o potrditvi ali nepotrditvi resničnega, nam ni znano, značilno pa je, kako delajo liberalci politiko.

Na svetovno potovanje je krenil te dni iz Londona č. g. župnik belopeški J. Lavtižar. Najprej pojde v Ameriko v New York, potem v San Francisco in nadalje na Japonsko in Kitajsko. Na to potovanje je mislil in se pripravljaj že štiri leta. Namerjal je izročiti se v varstvo slavnostnega obratnega podjetja Cook in sin, ki je zahteval, naj vloži 5000 kron. Gospod pa si je premislil in sedaj potuje popolnoma na svojo roko.

Minister javnih del Ritt dospel je 5. t. m. dopoldne iz Trsta v Bohinjsko Bistrico, kjer ga je na kolodvoru pozdravil c. kr. okrajni glavar Župnek iz Radovljice. Opoldne sprejel je minister obisk okrajnega glavarja in zastopnika »Deželne zveze za tujski promet« g. dr. Krisperja. Informiral se je obširno o razmerah tujkega prometa na Kranjskem in razgovarjal o različnih ukrepih, s katerimi bi se zamogel povzdigniti tujski promet.

Odlikovano dalmatinsko oljkino olje. Na mednarodni razstavi oljkinih olj v Aix en Provence je bila med 13 nefrancoskimi olji na šestem mestu odlikovana dalmatinska zbirka z diplomato zlate svetinje in srebrno svetinjo. Prvo odlikovanje zavzema med sedmimi določenimi odlikovanji drugo, sre-

brna svetinja pa četrto mesto. Dalmatinska zbirka se nahaja v italijanskem oddelku.

Visok gost v duhovskem letovišču ob Bohinjskem jezeru. Nadškof goriški dr. Franc Borgia Sedej je obiskal nedavno duhovsko letovišče pri Sv. Duhu ob Bohinjskem jezeru v spremstvu deželnega šolskega nadzornika g. Primožiča, ki je prideljen ministrstvu, in deželnega šolskega nadzornika v Zadru g. Zavatlala.

Knjigovodski točaj, ki ga je priredila »Zadružna zveza« v Ljubljani, je obiskovalo 18 gospodov. Ogledali so si ob tej priliki mizarsko zadrugo in škofove zavode v St. Vidu in pa tobačno tovarno v Ljubljani.

Slovensko zasebno gimnazijo, ki se bo otvorila v Gorici, bo, kakor poročajo laški listi, baje vlada prevzela v lastno režijo.

Stenski koledarji za leto 1911 so že izšli v tiskarni J. Krajec nasl. v Novem mestu. Tisk v štirih barvah je prav lep in splošen vtis koledarjev zelo prijeten. Glavno zalogo za Ljubljano je prevzela prodajalna »Katol. tisk. društva« (prej Ničman). Cena komadu 40 vin., po pošti 10 vin. več. Priporočamo koledar najtoplejše.

25-letnica mašništva. Te dni sta praznovala 25letnico mašništva v Ljubljani gg. Ivan Ambrož, c. kr. kurat vojne mornarice, in Ivan Kunauer, župnik na Golem. Še mnogo let!

Imenovanje. Predsedstvo finančne direkcije je imenovalo geometra II. razreda Franca Omerzo in Fr. J. Zupančiča za geometra prve vrste v X. činovnem razredu. — Abiturijent Jož. Vrtovec je imenovan za davčnega praktikanta.

Soproga državnega in deželnega poslanca g. Povšeta ponesrečila. V Dolu si je na izprehodu zlomila nogo soproga gospoda državnega in deželnega poslanca Fr. Povšeta. Na izprehodu ji je izpodrsnilo ob malem kamenčku tako nesrečno, da si je v gležnju zlomila nogo.

Samoumor Slovenca v New Yorku. Iz New Yorka se poroča: Dne 26. julija zjutraj je našel rojak Schreier Romana Fekonjo v njegovem stanovanju na 95. istočni ulici mrtvega, in sicer je ležal v kopalni banji popolnoma slečen in plin je bil odprt. Roman Fekonja je bil akademični slikar in mojster v svojem poklicu, toda sreče ni imel ne v delu, niti v zakonskem stanu. Lansko leto je potoval v staro domovino z ženo, a nazaj je sam prišel, žena ni hotela z njim. Tu je bil poslednji čas vedno otožen in iz tega se sklepa, da si je sam segel po življenju. Roman Fekonja je bil rodом iz Ljutomera na Spodnjem Štajerskem in obiskoval ter dovršil slikarsko akademijo na Dunaju. Star je bil 37 let.

Slovenec umrl v Ameriki. V Babertonu, državi Ohio, je umrl dne 6. julija Slovenec Jurij Jankovič.

Rojak ponesrečil v Ameriki. Iz Clevelanda se poroča: Ponesrečil se je dne 21. julija rojak Anton Zupančič, stanu-

joč na vogalu Manchester in Handy St. v Collinwoodu. Delal je v zalogi za led neke tovarne. Ko je šel proti prostoru, kjer je dvigalo, misleč, da je dvigalo zgoraj, in da bo šel mimo ali čez, pa mu zmanjka naenkrat pod nogami tal in pade v globočino 40 čevljev; kjer je na mestu mrtvev obležal. Zupančič je bil star 27 let, doma je bil iz Žubne pri Temenici.

Nov telovadni odsek Orla. Dne 21. avgusta bo pri Sv. Gregoriju ustanovni shod izobraževalnega društva s telovadnim odsekom Orla. Vrli mladeniči se pridno vadijo in nastopijo na dan ustanovitve že v kroju.

Belokranjska železnica. Z Dunaja se poroča: Zgradba belokranjske železnice, ki bo tekla iz Novega mesta skozi Črnomelj v Metliko, je stopila v nov štadij. Železniško ministrstvo je preskrbelo, da bodo podrobni načrti še letos izgotovljeni in se bodo predložili ministrstvu. S tem se izpolni nujna želja kranjske dežele in upati je, da bo zdaj tudi ogrska vlada izpolnila v zadnji pogodbi sklenjena določila ter začela graditi železniško zvezo, ki bo predvsem v korist Dalmacije. — Ta vest potrjuje, kar smo mi proti brezvestnim liberalnim hujskarijam dosledno povdarjali: belokranjska železnica se bo gradila!

Ravnokar je izšla v založništvo v Ljubljani naša „Družinska pratika za leto 1911“, z zelo raznovrstno zanimivo vsebino ter mnogimi, letos posebno izbranimi slikami. Dobiva se od sedaj nadalje v vseh trgovinah. Cena 24 vin. izvod, po pošti 10 vin. več. Kdor bi je ne mogel dobiti pri domačem trgovcu, naj si jo naroči v Ljubljani pri „Katoliški bukvarni“ ali pa v prodajalni „Katolišk. tiskovnega društva“. Zahtevajte povsod le našo „Družinsko pratiko“ s podobo sv. Družine. Razprodajalci dobe znaten popust.

Jeruzalemsko romanje. Doslej imamo 520 romarjev. Nekaj moških se še sprejme v III. in nekaj žensk v II. razred. Romarska knjižica »Jeruzalemski romar« je razposlana. Če bi je kdo romarjev ne bil dobil, naj jo zahteva od odbora. Romarji, ki se v Ljubljani pridružijo, bodo morali priti že prejšnji dan (1. septembra) v Ljubljano, ker vlak drugo jutro odhaja že ob 4. uri 20 minut zjutraj. Ker bodo torej potrebovali prenočišča, ga jim je odbor pripravljen preskrbeti (ali zastoj ali za plačilo), — toda le tistim, ki se za to posebej priglase. Kdor torej želi, da mu odbor prenočišče preskrbi, naj piše odboru. Ljubljanske prijatelje in somišljenike pa prosimo, da naznanijo, če morejo za tisto noč odstopiti kako posteljo. — Čas odhoda v Sveto deželo se bliža. Upamo, da bo jako lepo. Romarji

se že vesele blaženih dni svetega potovanja. Kakor rečeno, nekaj oseb se še sprejme. Še je odprto, pa dolgo ne bo več.

Gorenjske novice

BLAGOSLOVLJENJE »DRUŠTVENEGA DOMA« V DOMŽALAH

se vrši, kakor se je že pred daljšim časom naznanilo, 28. avgusta. Spored bo sledeči: 1. Ob pol deveti uri dopoldne sprejem gostov pred »Društvenim domom«. 2. Ob deveti uri pridiga in sveta maša v župni cerkvi v Domžalah. 3. Ob pol 11. uri slovesnost pred »Društvenim domom«: a) »Naprej zastava slave«, zl. Dav. Jenko, domžalska godba, b) nagovora obeh poslancev okraja: deželnega poslanca dekana Iv. Lavrenčiča in državnega poslanca dr. J. E. Kreka; c) »Ave Maria«, šestglasni mešani zbor s spremljevanjem godbe iz opere »Gorenjski slavček« zl. A. Foerster, »društveni zbor«; d) blagoslovljenje »Društvenega doma« po premilostnem g. prelatu generalvikarju Janezu Flisu. 4. Ob 12. uri korporativen obhod vseh društev z godbo skozi Domžale. 5. Ob 1. uri kosilo. 6. Ob tretji uri popoldne pete litanije. 7. Ob 4. uri javna telovadba Orlov kamniškega okrožja. Prav ljudno se vabi vrle Orle, da se tudi druga okrožja te telovadbe kar največ mogoče udeležijo! 8. Ob pol 6. uri velika ljudska veselica: koncert domžalske godbe, nastopi raznih pevskih društev, šaljiva loterija, jux-bazar itd. 9. Ob pol 9. uri zvečer razsvetljava »Društvenega doma«, zažiganje umetnega ognja. — Slavna družva, vrli Orli, vsi prijatelji slovenske krščansko - socialne organizacije, pridite ta dan v Domžale! Svoj prihod pa naznanite čimprej na naslov »Kat. slov. izobr. in podporno društvo v Domžalah«. Naznanite tudi, če pridete z zastavo. Na svidenje 28. avgusta v Domžalah! — Odbor.

g Iz Šenčurja. V teku enega leta so se vršili v šenčurski občini hudi politični boji. Ponosni smo lahko na to, da smo iz teh bojov izšli nad vse zmagovalno. Maja meseca je preteklo leto, ko smo zmagali pri občinskih volitvah v I. in II. razredu brez vsake agitacije. Naši nasprotniki pa s tem niso bili zadovoljni in so z znanim izmišljenim izgovorom, da se je volivni imenik popravil po preteku reklamacijske dobe, volitve ovrgli. Mi smo takoj takrat zažugali, da če nasprotniki niso zadovoljni s tem izidom, bodo morali biti zadovoljni, ko bomo zmagali v vseh treh razredih. To naše prerokovanje se je uresničilo in mi bi se s tem niti ne ponašali več, ako ne bi nekí falirani študent itd. iz Šenčurja v dolgih klobasah teh volitev v zakotnem lističu »Gorenjcu« zopet in zopet na dan ne vlačil. Ta zakotni list je bil ob času naših volitev za naše neumne liberalce nekaj

uradni list. Poročal je na dolgo in široko, kako se po naši občini agitira, v kaki zvezi da je z agitacijo naše izobraževalno društvo, tamburaški zbor in brailnica, katera mu je še posebno pri srcu, od katere je mislil popolnoma zastoj dobiti podporno krmno, tako, da so njegovi pristaši res mislili, da so o volitvah najboljšo informirani. Toda glej spaka! kar je on imel za šalo in norčevanje iz nas, se je uresničilo. Pisal je v »Gorenjcu«, »kako se bomo zmagovalno vračali z volišča, natančno nam je narisal načrt tega izpreveda. Mi bi se bili tega načrta poslužili, toda tega ni potreba, ker vidimo že naprej, kakšna usoda čaka naših liberalcev. Ker se je ta falirani študent večkrat obregnil v našo organizacijo, se ob tej priliki spominjamo tudi mi Vaših organizacij; kakor svetovnoznane šenčurske požarne brambe, katera je ob vsakem požaru v veliki nevarnosti, da sama pogori, nadalje izvrstno delujoče kmetijske družbe, od katere omenim samo izvrstno urejeni kmetijski vrt, na katerem še niti koprive dobro ne rastejo, ranjkega bralnega društva pa niti ne omenjamo ne. Na druge laži, sumničenja, obrekovanja itd., ki jih je nakopičenih na cente v teh »Gorenjčevih« dopisih iz Šenčurja, pa edino tole pribijemo: da od bankerotnega liberalca tako ne pride ne ena dostojna ali pametna beseda; klati s svojim strupenim in umazanim jezikom po vsem, kar ni njemu v korist ali po volji; misli si: »delaj zgago povsod, dokler moreš, saj slabše se ti tako ne more goditi, kakor se ti, akoravno zaradi tega drugi bolj trezni liberalci škodo trpe.« Da pa ne bodo mislili naši bedaki, a pardon, »naprednjaki«, da smo s tem ž njimi opraviili, jim povemo, da imamo še dovolj gradiva o njihovih slavnih činih, kateri, ako se ne bodo spametovali, kmalu pridejo na dan. Živela Liparjeva repca!

g V Šenčurju pri Kranju priredi slov. katol. izobraževalno društvo dne 30. avgusta poseben romarski vlak na Sv. Višarje. Vlak bo tja grede ostal na postaji Otoče, da lahko pohodimo za par minut k Mariji Pomagaj. Za nedeljo nam ni bilo mogoče dobiti posebnega vlaka. Natančen vozni red se naznani v časopisih.

g Iz Dupelja. Na dopis v zadnji 32. številki »Domoljuba«, v kateri se poroča o občinskih volitvah »Križe pri Tržiču« kratko pojasnilo. Občinske volitve Križe - Duplje vrše se z ozirom na krajevne razmere. Zato je trditev v dopisu glede delitve volivcev — na eni strani — »le možje krščanskega prepričanja« — na drugi strani — liberalci-alkoholiki — pretirana. Dupljani volijo vselej moze S. L. S. tako v deželni, kakor v državni zbor.

g Naklo nad Kranjem. Zopet požar. 9. t. m. je zopet otrok zažgal. Komaj 14 dni je od tega, kar sta pogoreli dve hiši kočarjev J. Strupi in I. Galeta, kjer je povzročil ogenj otrok, sedaj pa zopet otrok. Zažgal je kozolec napolnjen s poljskimi pridelki. Prizadeta sta dva

nezavarovana posestnika, enemu je pogorelo sedem predalov, drugemu tri predale pridelkov s kozolcem vred. Omeniti pa se mora še nekaj, kar je v tem slučaju nad vse potrebno. Naše sosodne požarne brambe, v Dupljah in v Kranju, pohite v slučaju požara takoj urno k nam, v krepko in tolažilno pomoč; zavedajmo se, kaj dolžujemo tem prekornim društvom — podporo, v kolikoršnih slučajih nam je to mogoče podati. — V spodbudo pa naj bode tudi nam ta prekornista naprava, da si jo tudi mi umislimo, najbolje že takoj pri izpeljavi vodovoda.

g Zadruga čevljarskih mojstrov v Tržiču, naznanja, da se prične delo za preizkušnjo dne 29. velikega srpana, izkušnja se bode vršila dne 4. kimovca. Pojasnila daje gospod Lovro Pogačar, načelnik čevljarske zadruge v Tržiču.

g Koroška Bela. Sl. kat. izobraževalno društvo na Koroški Beli uprizaro v nedeljo, dne 21. avgusta popoldne ob 4. uri na vrtu Orehovnekove gostilne narodni igrokaz »Divji lovec« od znane pisatelja g. F. S. Finžgarja. Snov je vzeta iz narodnega življenja in bo vsakega gotovo zanimala. V slučaju grdega vremena se pa vrši igra prihodnjo nedeljo dne 28. avgusta ob istem času in na istem kraju. K obilni udeležbi vabi odbor. — Tudi skupina »Jugoslovanske strokovne zveze« raste od dne do dne. Delavci se vedno bolj zavedajo, kje imajo iskati zavetja in pomoči. Ker pa še mnogi ne vedo, kje naj se zglase, jim bodi povedano, da je to mogoče pri blagajniku Jož. Šoberl na Koroški Beli, kjer se plačujejo tudi tedenski doneski vsako nedeljo po plači v tovarni in sicer dopoldne od 9. do 10. in od 11. do 12. ure, ali pa pri zapisnikarju Matiju Maček na Javorniku. Dne 11. septembra priredi skupina tudi svoj društveni shod pri Vodičarju na Javorniku, na kar se že sedaj opozarjate, ker bo na njem poročal načelnik »Jugoslovanske strokovne zveze« sam.

g Iz Šmarce. Na željo ljudstva se v nedeljo, dne 21. avgusta popoldne ob 4. uri ponovi igra »Tri sestre« in »Kovačev študent« po že znanem sporedu. — Vstopnina bo 20, 40 in 60 vinarjev. Torej uljudno vabimo prijatelje zdrave zabave!

g Podbrezje. Kat. slov. izobraževalno društvo je priredilo dvakrat predstavo (8. in 14. avgusta). Igrali ste se dve igri: »Dr. Vseznal in njegov sluga Stipko Tiček« in »V ječi«. Igrali so večinoma naši Orli. Vsi so dobro izvršili svoje vloge — posebno Stipko, ta je res tiček. Obisk je bil prvokrat prav dober, vdrugič je bil tudi zadovoljiv. Uspeh — moralni in materialni — prav dober. Nakloni nam ljubi Bog nekaj dobrotnikov, da bi imeli kmalu svoj »Društveni Dom«, ki je neobhodno potreben v Podbrezjah.

g Iz Sostrega se poroča, da priredi dekliška Marijina družba romanje na Dobrovo pri Ljubljani v nedeljo dne 21. avgusta. Udeležilo se bo čez sto deklet. Odhod iz Sostrega ob 6. uri zjutraj in

na Dobrovi slovesen vhod v cerkev ob 8. uri.

g Iz Smlednika. Zadnji »Domoljub« je sokola nekoliko prijel za njegov dolgi kljun. Ker je še mlad in ima precej hudo kri, se je silno razsrdil na »Domoljuba«. »Domoljub« pa se za jezo takega sokoliča menda ne bo dosti zmedel in ga, če ne bo miroval, v prihodnje še bolj trdo prijel. Kakor se čuje, bo napravil sokol sedaj telovadnico, seveda zunaj na prostem, morda v Dragočajniškem gozdu, kamor zahaja v družbo k znanim ticam, ki imajo ondi svoja zavetja. Za sokola je pač bolj imefitno, namesto v cerkev, pa v gozd v spremstvu mladih kavk. Srečno pot! — Društveni dom pridno raste in če dá Bog, bo prihodnji mesec že pod streho, zatorej, mladeniči, oklenite se našega društva, sokol pa naj hodi svoja pota!

g Iz Tržiča. Naši Orli so priredili pred tedni izlet v Goriče. Ondi je bila telovadba. Sklenilo se je tam ustanoviti telovadni odsek, katerega se tamošnji vrli fantje zelo veselijo. — Natakariči v gostilni Perko je nek uzmovič odnesel okrog 700 kron denarja. Pil je v gostilni in porabil priliko, ko je odšla natakariča iz sobe, za tatvino. — Na Begunjski sta naša tržiška orožnika prestreljena glavo onega fanta iz Begunji, o katerem se je pisalo, da ga je baje Bornov lovec Eisenpas ustrelil. Obravnava, ki je bila že končana, se bo najbrže morala še enkrat vršiti. Kakor se vidi, ni stvar tako nedolžna, kakor se je bralo iz sodnijske prve razprave. Tržiška gg. orožnika zaslužita vso pohvalo, da se jima je posrečilo najti glavo, za katero so drugi preiskovalci zaman dolgo stikali. — Kakor se čuje, je občinski odbor končno le sklenil zgraditi prepotrebno zgradbo za požarno brambo. Stala bo na posestvu gosp. tovarnarja Goekna.

g Sorica. K. s. izobraževalno društvo Selca priredi v nedeljo, 21. t. m. izlet v Sorico. Spored: 1. Nastop Orlov. 2. Petje, govor, igra »Tri sestre«. — Vabimo!

g Šmartin pri Kranju. Izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 21. avgusta v zadrugi veselico s sledečim sporedom: 1. Tamburanje. 2. Petje. 3. Srečolov. 4. Prosta zabava s šaljivo pošto. Pri veselici sodelujeta društveni moški in ženski zbor. Začetek ob 3. uri popoldne. Ob neugodnem vremenu se veselica preloži na prihodnjo nedeljo. K obilni udeležbi vabi odbor.

g Trata v Poljanski dolini. Dne 7. avgusta je imel v prostorih izobraževalnega društva predavanje gospod pravnik Pavel Cvenkelj. Občinstvu, ki se je tako pridno udeležilo predavanja, da je bila društvena dvorana čisto napolnjena, je podal sliko zgodovine slovenskega kmetijskega stanu. Velika pozornost, s katero so poslušavci sledili g. predavatelju, je pričala, kako zelo so se ljudje zanimali za to snov. Upamo, da nas g. Cvenkelj kmalu zopet razveseli s kakim predavanjem. Izobraževalno društvo pripravlja društveno prire-

ditev, ki se vrši dne 28. avgusta. Dekleta marljivo študirajo šaloigro, ki se takrat uprizori »Kukavica modra ptica ali boj za doto«. Po predstavi bo srečolov. Pričetek po popoldanski službi božji. Možje in žene, fantje in dekleta, udeležite se, da se boste pri poštenih zabavi dobro nasmejali. Gostje iz sosednjih župnij dobrodošli!

g Iz Križa pri Tržiču. Z barvo na dan! Čemu še uganjati hinavščino? Tako si je pač mislil liberalci, ki je zmage pijan napisal v »Gorenjcu« dopis o zadnjih občinskih volitvah v Križah. Tako je prav! Vsak naj ve, pri čem da je! Kdor je dosedaj še mislil, da ni liberalcev v kriški občini, ima sedaj črno na belem, da se je motil. Že to, da se zmaga proslavlja v »Gorenjcu«, mora vsakemu odpreti oči. Saj ne izide številke, da se ne bi »Gorenjec« zaletel v katoliško duhovščino in cerkev, da ne bi z gnojnico obliil vsaj par župnikov in škofa vsaj enkrat ne ugriznil. Vso svojo liberalno dušo pa pokaže dopisnik, ko pade čez Marijino družbo in psuje župnika z »devičarskim generalom« in lopne po škofu »zaradi rdečih bukvic«. Kot pristen liberalci ošabno zmerja z backi one može, ki niso volili z liberalci, tiste pa, ki so volili po njegovi volji, povzdigne kot »zavedne in neodvisne kmete«. Da bi mu ne smuknili z vrvice, na kateri misli, da jih ima privezane, se jim prilizuje in jih hvali: »Vsa čast jim, da se ne puste komandirati iz farovža, katerega morajo sami vzdrževati in plačevati!« Najrajši bi seveda videl, da ne bi farovža vzdrževali in plačevali, potem bi tudi župnika in nobenega duhovnika ne bilo v župniji, potem bi bili za liberalce zlati časi. Saj komaj čakajo, kdaj ne bo nobenega duhovnika več na svetu! No, v čast Križanov moram povedati, da z malo izjemami vsi obsojajo dopis v »Gorenjcu«. Tistih par liberalcev, kar jih je v župniji, se zelo moti, če misli, da ima vse »zavedne in neodvisne kmete« v svojem žaklju, in da bodo s tem, če jih hujskajo zoper župnika, svoj liberalizem med nje spečali. Po vsi domovini so prišli liberalci ob vsako veljavo, ali naj ravno Križani to zavrženo robo spravijo do časti? Jo bodo že še spoznali do dobrega! Že sedaj se jim zdi čudno, zakaj je bilo nekaterim toliko na tem, da so spravili v odbor par alkoholikov in nekaj takih, o katerih vrabci na strehah čivkajo, da še svoje velikonočne krščanske dolžnosti niso opravili, kako naj šele opravljajo dolžnosti kot odborniki za celo občino! Pomagati je morala laž in zvižaja! Ali ni bila mar laž, da hoče župnik Arha za župana? Saj ta še za kandidata ni bil postavljen! In pa agitacija s sebenjskim vodovodom! Da je zagotovljenih že 40.000 K od dežele in države, če bo občinski odbor za to, če bo pa zmagala »farovška stranka«, pa ne bo dovolila vodovoda! Ni res, da je vodovod zagotovljen. Vložiti se mora prej prošnja z načrti na dež. zbor. Če dež. zbor dovoli vodoporo, dovolila jo

bo tudi država. Kdo pa ima večino v deželnem zboru? Ali mar liberalci? Kaj pa so sploh storili liberalci za kriško občino, ko so bili gospodarji v deželi? Povejte in pokažite! Vprašajte pa Brežane in Gojžane, kaj je Slovenska Ljudska Stranka storila zanje že v prvih par letih, kar gospodari v deželi, potem pa iščite pomoči pri liberalni stranki in jo podpirajte! Res je, kar je rekel star mož v neki občini, kjer so volili za odbornike same liberalce: »Kakršne može zaslužijo, take pa imajo!« In par liberalcev v kriški občini hoče da bi z naprejem pomagal liberalen poslanec Turk, ki so ga klicali na pomoč tudi k zadnjim občinskim volitvam! Zmage pijani sedaj vpijejo v »Gorenjcu«, da je župnik sramotno propadel pri občinskih volitvah in pripravlja občino v slabo ime, ko da bi res bila liberalna in bi liberalci res imeli vso komando v občini. Morda se bo kmalo pokazalo, da ni res! Vložila se je pritožba zoper volitve. Če bodo ovržene — potem se bodo vršile nekoliko drugače kot prvič. Torej počakajmo!

Dolenjske novice

d Iz Ribnice. Prejeli smo sledeči popravek, katerega sicer nismo dolžni priobčiti, ker ne odgovarja zakonitim predpisom, vendar ga prinašamo v zabavo našim čitateljem: Ni reč, da bi bil ribniški davčni eksekutor najbolj sovražen človek, res je pa, da ga črtijo samo oni, ki neradi dajejo cesarju, kar je cesarjevega. — Ni res, da izvršujem špionažo za c. kr. okrajno glavarstvo v Kočevju, res je edino le, da izvršujem svojo službo po navodilu c. kr. finančnega ministrstva in drugih oblasti v predpisani obliki, kar ni nikoli vohunstvo. — Da se predružačijo razmere, treba bode manj ljudi, ki vedoma ali nevedoma prikrajšujejo c. kr. finančno upravo na njenih postavnih dohodkih. — Franc Primec, davčni izterjevalec.

d Sv. Gregor. Ustanovni shod izobraževalnega društva in telovadnega odseka Orle pri Sv. Gregorju bo v nedeljo, dne 21. t. m. po popoldanskem opraviilu. Lani osorej smo gledali prvo Orle na Modičevem vrtu. Letos jih bo pa že ves vrt poln. Kako lep vseh lanskega mladeniškega shoda na istem vrtu!

d Cerklje na Dolenjskem! V nekem lističu — ime sem pozabil — se laže neko človeče, ki diši prav po sokolskem sicer ne bi mogel tako gorostasno fahati, da so narodni fantje iz okolice razgnali Orle, ker so jih le-ti pričeli izivati, na vse strani in da so tudi domači gospodje bežali ter visokočastiti gospod dekan Schweiger. Odgovoriti hočemo temu lažmojstru na vse točke. Ne pišemo zaradi njih; nam je vseeno kaj govore, oziroma lažejo taki elemen-

ti. Mi hočemo pokazati javnosti, s kakimi narodnjaki in somišljeniki se ponašajo liberalci. — Niti eden Orel ni bežal, še manj pa g. duhovniki. Zbrali so se fantje narodnjaki iz okolice. S temi besedami ste popolnoma označili sebe in vašo družbo. Ali vas ni sram, da imenujete vaše somišljenike in narodnjake fante, ki okoli postopajo brez dela, ki so bili že nešteto krat kaznovani zaradi tatvine, goljufije in pretepanja, fantaline, ki cele noči rogovilijo in tulijo kakor ponorela živina, fante, ki iz skrivnih kotov napadajo mirne ljudi, vaše somišljenike imenujete ljudi, ki preklinjajo po cesti Boga in Marijo, ljudi, katerih se pošteni farmani izogibljejo kot garjevih ovac. Hvala lepa za take somišljenike. Pa saj pravim: »gliha vkup štrihla«. In taka družba naj bo predstaviteljica naroda? Pri nas na Slovenskem nikdar ne. Orle imenujete rimovce, brezdovince. Prvo z veseljem pripoznamo. Mi smo verni katoličani, zvesto vdani sv. katoliški cerkvi in papežu. Na to smo ponosni. A brezdovinci! Vprašam, kdo je pravi domovinec, tisti, ki okoli postopa brez dela, brez vsakega smotra, ki samo popiva, ali fantje, ki se res trudijo, da povzdignejo kmetijo in so trdna opora starišem? Če bi bilo več takih domovincev, kakor so Sokoli, gorje slovenskemu narodu! — Končno se zaletava tisti nezrel pisec v našega vrlega predsednika podružnice »Slovenske Straže« g. Iv. Vahčiča, češ, da je odpadnik Sokola in da ima več narodnih grehov nad seboj. Resnica je, da je bil g. Vahčič vaš somišljenik. Toda ne poveste kako in kaj. Gospod Ivan Vahčič je bil v vaši družbi še v mladih letih, v letih, ko se da človek preslepiti od prilizljivih besed. Bil pa je preplemenit, da bi mogel še dalje vztrajati v taki nečedni in brezverski družbi. Ravno njegova nepokvarjenost ga je dvignila iz pogubljivega ozračja svobodomiselstva in narodnega liberalnega izdajstva. Ko vas je spoznal g. I. Vahčič, se je s studom obrnil proč od vas in prišel k nam, pravim narodnjakom kot navdušen rodoljub. Predbacivate mu narodne grehe in da se bo še kesal. Gotovo se ne zaveda nobenega razven, da vas je nešteto krat napojil z nemškim pivom, ki ste ga pili po raznih narodnih in nenarodnih veseljah. In po tem se vam kolca. Se poznamo, gospodje narodnjaki. Žal mu tudi ne bo nikoli po vas. Sedaj bo imel vsaj mir pred nekaterimi vrliimi narodnjaki zaradi nekaterih gotovih nujnih okroglih potreb. Za sedaj dovolj! Živijo Slovenci — a v blato s slovensko trobojnico! — tako delajo »Sokoli«!

d Sestane k katoliško narodnega dolenjskega dijaštva, ki se je vršil dne 7. t. m. v Črnomlju, je uspel nepričakovano dobro. Dasi smo tako oddaljeni od drugega sveta, je vendar vkljub temu posetilo mnogo dijakov središče naše prelepe Bele Krajine. Zastopani so bili tudi Hrvati. Izmed domačih so se sestanka, ki ga je spretno vodil g.

dr. Malnerič, udeležili in ga navdušeno pozdravljali naš vrli advokat g. dr. Šturm v imenu izobraževalnega društva, č. g. župnik Kubinek, g. Skubic kot mestni župan, v imenu Orlov, ki so nastopili v kroju, g. Kambič; izmed dijakov so ga pozdravili v imenu Hrvatov g. iur. Popovič, zastopniki »Zarje« in »Danice« ter drugi. Glavno zborovanje se je vršilo po slovesni sveti maši, pri kateri je prepeval dijaški zbor. Imeli smo dve predavanji z zelo zanimivo in živahno debato. Prvi je govoril g. novomašnik Komlanec, ki nam je v svojem dvehurnem govoru temeljito predložil razvoj novomeškega dijaštva in pomen dijaške organizacije. Drugi je govoril g. bogoslovec Plevnik o znamenitostih Bele Krajine. Podal nam je mnogo preplelih nasvetov, kako naj zlasti dijaki nabirajo belokranjsko narodno blago. — Da se delo Slovenske dijaške zveze bolj razdeli in da se bodo naši dolenjski dijaki z večjim uspehom poprijeli naše zapuščene Dolenjske, se je ustanovila dolenjska podružnica Slovenske dijaške zveze, ki si je začrtala zelo obširen program. Ustanavljala bode po možnosti knjižnice, prirejala predavanja, igre, študirala gospodarsko vprašanje itd. Odbor se je sledeče sestavil: predsednik gospod tehnik Rueh, podpredsednik g. jurist Majerle, tajnik g. jurist Ilc, blagajnik g. jurist Rodič in knjižničar g. abiturijent Lovšin. Društvo ima svoj sedež v Kostanjevici, kjer biva sedanjí predsednik. Drugi občni zbor, ki se ima vršiti vsako leto, bode v Dobropoljah. — Popoldne so igrali dijaki s črnomaljskimi dekleti dr. Krekove »Tri sestre« in nato je bila veselica s srečolovom, kar je zelo dobro izpadlo. Zlasti so se odlikovala naša dekleta pri igri in veselici, kjer so nas pod spretnim vodstvom naše zelo marljive gospodične učiteljice Primožič s petjem in tamburanjem zabavale. Prepeval je tudi dijaški moški zbor.

d Belokranjske novice. Letina ne bo pri nas letos nič kaj prida. Grozdje se je popolnoma posušilo. Še pred enim mesecem je vse tako lepo kazalo, da smo lansko vino za slepo ceno po 20 do 24 h liter prodajali. A sedaj ga je palež popolnoma uničil in če je še kje kaj ostalo, je potolkla vse toča, ki je žaližbože tudi nas obiskala. Cena staremu vinu, če ga je še sploh kje dobiti, je poskočila na 50 do 60 h. — Iz Tuševskega dola. Naše letošnje žeganje se je končalo s pretepom in prelivanjem krvi. Veseli nas eno, namreč da jo je skupil, oni, ki je iskal. Naši Kočevarji so postali tako predrzni, da so nas prišli s hajlanjem izzivat, za kar je odnesel eden krvavo glavo. Vzrok so bila tuševska dekleta, ki so držala s Kočevarji. Sramota! — »Slovenski Dom« že dalj časa napada našega odvetnika g. dr. Šturma. Podtikajo mu vse mogoče stvari. To so res čudni ljudje, ki ne morejo trpeti onega, ki kaj dobrega stori za ljudstvo. Mi odgovorimo le to, da smo prav ponosni na našega advokata, ki je za nas že mnogo

dobrega storil in nam še bo. Priporočamo ga najtopleje, ker je izvrsten zastopnik in zagovornik.

d Loški potok. Neizbrisno začrtan ostane v spominu našega ljudstva 7. avgust, dan blagoslovljenja Društvene-ga Doma. To je bilo slavlje, kakoršnega še ni videla naša dolina. Soboto zvečer: razsvetljava Doma, petje, godba in govori v polni dvorani, nato pa obhod našega Orla z lampijončki in godbo s Hriba skozi Retjansko Reber, vas Retje in nazaj v dvorano. Na naših gričih pa so plapolali lepi kresovi, znaki našega navdušenja (zlasti reberskega smo občudovali). Obhod je spremljala velika množica domačinov in že nekaj gostov. Nad vse ginljiv je bil prizor, ko se je ves sprevod ustavil v Rebrí pri Dolinski hiši. Tu leži naš najboljši mož in boritelj za naša načela na bolniški postelji, dobrotnik našega Doma Ivan Turk. Godba mu zaigra, fantje 3kratén nazdar, br. Jeločnik pa izgovori med drugim besede: Orel nima bogastva, a ima hvaležno srce za tiste, ki se bore za njegova načela. Marsikatero oko se je rosilo. Enako čast smo skazali vrlemu našemu županu g. Gregoriču. Reber je bila lepo razsvetljena. Nedeljo zjutraj je bila ena najkrasnejših točk sprejem vrlih Orlov. Na križpotu so se čete zbrale. Prišli so odseki: ljubljanski, dobre-polski, škocijanski, Ribnica, Sodražica, Rakek, Cerknica, Stari trg in domači. Bilo je 175 bratov Orlov v kroju. Sprejem je bil pred Domom. Tu je čakala ogromna množica gostov in domačinov, zastop občinskega odbora, zastopi naših društev, sosednja društva in drugi. Prekrasen je bil prizor, ko je prikorakala velika četa pod poveljstvom priljubljenega načelnika Z. T. O. br. Alb. Jeločnika, na čelu vsej četi pa br. na konjih in vrla orlovska godba iz Škocijana. V imenu občinskega odbora in občine pozdravi goste mesto zadržanega g. župana občinski svetovalec g. M. Kordiš, v imenu društev pa predsednik »Tabora« in Orlov. Odgovoril je v lepem govoru br. Jeločnik. Nato sveta maša na prostem na Taboru. Sodelovala je pri sveti maši orlovska godba iz Škocijana in domači pevski zbor. Sv. mašo kot tudi cerkven govor in blagoslovljenje Doma je izvršil naš domačin rojak velč. g. dr. Knavs, kons. svetnik in dekan v Cerknem na Goriškem. V prekrasem govoru je slikal duhovnika kot služabnika ljudstva, ki mu naj služi in deluje zanj vedno in povsod. Blagoslovljenje se je radi nenadnega dežja preneslo na popoldne. Pri blagoslovljenju je pel domači zbor, kot slavnostni govornik je nastopil br. Jeločnik. V navduševalnem govoru je slikal potrebo medsebojne organizacije ter korist Društvenega Doma. G. dr. Knavs je pa kazal na silno važnost organizacije z verskega in socialnega stališča ter važnost Doma — zbirališča k skupnemu napredku in k odporu proti našim sovražnikom. Temeljít govor je bil sprejet z burnim odobravanjem. G. Škulj pa v kratkih besedah opisuje,

kako se je ta Dom zidal — zares ljudsko delo, proseč blagoslova Domu in tako požrtvovalnemu ljudstvu. Ob tem govoru smo se spomnili na težke dneve dela in truda, a ta trenutek in današnji dan nam je bil že obilo plačilo. Javna telovadba se je vršila pod vodstvom vrlega načelnika br. Jeločnika v najlepšem redu. Proste vaje, telovadba na orodju, zlasti pa moreška (igra s sabljami) nam je nad vse ugažala. Telovadbi je prisostvovala množica, kakršne že dologo ni videla naša dolina. Tudi Tabor še ni imel menda toliko obiskovalcev kot ta dan. Ljudska veselica v bližini Doma v nalašč zato prirejenem šotoru s petjem, srečolovom, govori in godbo se je razvila najprijazneje. Saj so pa bili dobitki tako vabljeni, da se je moralo poskusiti piščeta, race, kokoši, zajce, golobe in še srnjak in druge žive in nežive stvari, vse dar naši vrlihi žena in mož. Vse točke so se izvršile v lepem redu in miru kljub dežju. Nasprotnih glasov ni bilo čuti. Kot omenjeno so nas posetili v obitem številu bližnji in daljni sosede in prijatelji. Zlasti je bilo zastopano izobražev. društvo in Dekliška zveza na Blokah, na okrašenih vozovih so se pripeljali. Z njimi vrli naš prijatelj poslanec Drobnič. Zastopan je bil Stari trg, Dobropolje, Sodražica, Draga in drugi. Brzjavno so slavljе pozdravili poslanec Jaklič, župnik Jereb in nadučitelj Štrukelj. Slovesnosti primerno je bila okinčana tudi dolina. Vas Hrib in Tabor v krasnih zastavah. Dom je bil pa okinčan, zlasti dvorana vsa v vencih ko nevesta današnjega dneva. Mlajev in slavolokov — dar vrlih Travnčanov (Bartol 13, Levstek 19, Vesel 37, Lavrič 33, Bambič 10, Levstik 7 in Knaus ml. 17) je pa kar lep gozdič, kolikor jih še ni imela naša fara. Vse okrasje delo naših Orlov in Dekliške Zveze. — Zares veličasten praznik je bil dan blagoslovljenja našega Doma. Vsem, ki so k temu pripomogli izrecna zahvala: veleč. dekanu g. dr. Knavsu, br. Jeločniku, bratom telovadnih odsekov, vrli neutrudno delujoči orlovski godbi iz Škocijana, sosednjim društvom, pevskemu zboru in g. pevododji, darovalcem mlajev in dobitkov, prodajalcem in prodajalkam istih, vrli gospej Iv. Bartol in g. Jos. Moharju za izborni postrežbo in vsem ostalim sotrudnikom. Ta dan je dal v obilni meri čast in priznanje požrtvovalnemu našemu ljudstvu, dal dokaz, da se delo našega ljudstva tudi drugod priznava in spoštuje. To je bil dan, kakršnega še ni videla naša dolina in ga ne bo, tako vzklikajo ob lepih spominih naši prijatelji. Vsaj malo plačilo našemu ljudstvu za ogromno delo, več pa mu bo dal Dom sam. Obenem pa je bil ta dan krasna manifestacija krščansko-socialne misli, v čije taboru je naš vrli Loški potok.

d Iz Radovice. Zlato mašo obhaja na Radovici v nedeljo, dne 21. t. m. ž. g. Peter Režek, vpokojeni župnik v Litiji. Rojen na Krašnjem vrhu št. 13 dne

29. junija 1837., posvečen dne 29. julija 1860 je pel svojo novo mašo na Radovici dne 19. avgusta 1860. Isti dan obhaja njegov brat Ive pa svojo zlato poroko — torej na svidenje!

d Požrtvovalnost ribniške liberalne »Posojilnice« presega že vse meje. Kdor opazuje razmere v zadnjih časih, uvideva čim dalje bolj, da ne zasluži ta »Posojilnica«, da bi ležal v njej pošteno prislužen ribniški denar. Kot zvesta podpirateljica vsega, kar je liberalno, je začela sedaj trositi na debelo po ribniški dolini med naše nepokvarjeno ljudstvo največje in najslabše smradilo »Slovenskega Doma«, ki naj bi bilo ljudem v napredek! Smešno! Taka grdobija! — List se ljudem usiljuje in kdor ga vrača, je že na piki, a vrača ga vse, razven onih, ki slepo kimajo za raznimi ribniškimi liberalnimi zapeljivci. — Stariši! Pomislite, da imate otroke! Kaj bo z njimi, če bodo videli v vaših kokah tako umazanost. — Liberalni »dobrotniki«! Imejte pred očmi poštenost našega ljudstva, da ne bode še bolj zapuščalo »Posojilnice«, kakor jo sedaj. Zgodilo in godilo se vam je že hudo; večkrat ste v zadregi, a je zastoj vaše otepanje. Ljudje že vedo, kje edino se pravično in prav razpolaga z njihovim denarjem. — Ribniški župan že zopet omahuje. Pravijo, da ni več dolgo, da odstopi. Butara je prevelika in breme pretežko. Za njegove dobrote ga napadajo celo njegovi najbližji somišljeniki. Pri vsej kolobociji, ki vlada pri nas, je on vendar še nekaj vreden. Upeljal je nered pri policijski uri, nered v občinski pisarni in zmedeno ribniško liberalno politiko. Pokoj bo trdo zaslužen!

d Vače. V našem izobraževalnem društvu je preteklo nedeljo, 14. t. m. predaval g. poštar Slavko Ravnihar iz Ljubljane, ki smo ga člani z napeto pozornostjo poslušali, kajti tako poljudno in praktično še nismo slišali govoriti o gospodarskih stvareh. Tudi navzočim Orlom je v ognjevitih besedah priporočal čednost, nepristranost in ono pravo mladeniško junaštvo, ki zna premagati samega sebe. Hvala mu lepa! — Za nedeljo 28. t. m. je zopet naprošen neki gospod, ki predava za vse člane ob navadni uri. — Blagajna je še danes učitelj in vzgojitelj na Vačah, iz jeze nad našim društvom se še ni razpočil. Izobrazbi je bil pa že od nekdanj gorak. Od njega, ki je na gimnaziji že v drugi šoli zmrznil in v Kopru prezgodaj nehaj študirati — le naj pokaže spričevala, — ne smemo zahtevati, da bi naše otroke kaj prida naučil. Pač pa znajo njegovi učenci njemu neljube osebe javno in pri belem dnevu psovati in zaničevati, kar je danes samo na Vačah mogoče. Ponoči pa njegovi ponočni pajdaši vršijo to nečedno opravilo ter delajo za probujo ljudstva, ko bi ravno dotično ljudstvo rado spalo. Tako Blagajna zamaši vrzel v svoji izobrazbi ter si pomaga naprej. Ko je prišel k nam, začel je takoj okoli sebe zbirati tudi mladino, navadno ne najboljšo. Od ča-

sa do časa je svojim kajonom dal kako novo društveno ime. Mi smo pa čimdalje več vzroka imeli imenovati jih s praviim imenom. Po občinskih volitvah so fantje našega mišljenja kot pametni odnehali in pustili Blagajnetovim ponočno patrolo v trgu. Kaj o tem govore zadnje leto zapisniki sodišča v Litiji, ne bomo naštevali. Kako sta dva njegova izzivača o Veliki noči napravila pretep, kako je bil 16. junija zvečer krajni šolski predsednik s kamenjem napaden, kako so se na sv. Reš. Telesa zvečer po groznem preklinjevanju njegovi »bratje« kar med seboj stepili, kake nezaslišane škandale je zadnji čas uprizarjala stranka stranišča, nam je še živo v spominu. Ne bomo o tem govorili, čeprav lonec že tako vre, da reno privzdiguje. Pač pa pribijemo, da je 30. julija pisalo glasilo. teh ljudi, ki je preumazano, da bi je kdo tožil, da so nas navadili že ob Ave Mariji hoditi spat. To je in mora biti res. Kar je pa v isti številki pisal list o hiši krajnega šolskega nadzornika in o našem katehetu, to je pa pred nekaj tedni Blagajna sam govoril. Ker se je pa neki naš fant z Vač drznil 7. t. m. iti po deveti uri zvečer po gorenjem delu trga, sta ga dva pobalina po načinu stranke stranišča s kamenjem napadla in letela za njim. Eden ga doteče in zgrabi, nakar se fant v silobranu ni znal drugače nego z nožem braniti ter je zadal tistemu dve malenkostni praski. To vse mi obsojamo, preišče naj sodišče, kdor je kriv, naj bo kaznovan. Za posameznika pa ni celota, ni društvo odgovorno, sicer bi mi še Blagajnetu rekli klerikalec, ker je polovica učiteljsstva na naši strani. Stranka stranišča naj le trobi z največjo trompeto!

Notranjske novice

n Slovesno odkritje spomenika pokojnemu kanoniku in slovenskemu pisatelju dr. Frančišku Lampe-tu se vrši v Črnem Vrhu nad Idrijo dne 21. avgusta. Če kdo, zaslužil je pokojni naš rojak, da proslavimo njegov spomin ob desetletnici njegove smrti. Vsaj je bil on ustanovitelj in večletni urednik prvega ilustrovanega slovenskega leposlovnega lista. Vse njegovo življenje je bilo delo za narod. In ravno prenaporno delo za narodov prospeh mu je izsrkalo življenjsko moč in ga pahnilo v prerani grob. Bil je pokojni izmed znamenitih mož, kakoršnih nam mati Slovenija ni veliko rodila. Slovenci! Pokažimo z mnogobrojno udeležbo, da znamo ceniti svoje velike može. Spored slavnosti, za katero se posebna vabila ne bodo razpošiljala, je ta-le: 1. Ob pol 10. uri sprejem gostov. 2. Ob 10. uri sv. maša s cerkvenim govorom. 3. Ob 11. uri slavnostni govor in odkritje spomenika. 4. Ob 12. uri kosilo po raznih gostilnah. 5. Ob 2. uri popoldne večernice. 6. Po litanih dekanjski shod izobra-

ževalnih društev idrijske dekanije. 7. Ob 4. uri odhod k odkritju spominske plošče v Zadlogu. 8. Ljudska veselica s petjem, godbo, šaljivo pošto itd. v prostorih g. župana Dominika Rudolfa. — Za goste iz Ljubljane je najprimernejše, da odidejo iz Ljubljane z osebnim vlakom ob 5. uri 2 min. zjutraj in pridejo v Logatec ob 6. uri 21 minut, odhod z vozovi v Črni vrh. Da ne bo v Logatcu primanjkovalo vozov, se lahko pošljejo iz Črnega vrha, kar pa morajo seveda cenjena društva že prej prijaviti pripravljalnemu odboru. Želi se, da sploh društva poprej naznanijo vsaj približno število udeležencev, da se jim more vsestransko postreči. Torej, dne 21. avgusta vsi v Črni vrh!

n Senožeče. Sena je pri nas letos veliko; zato je pa tudi cena padla sramotno nizko. Posestniki so v lanski suši poprodali živino, zato imajo letos izvanredno veliko sena na prodaj. Tržačani pa znajo to zelo spretno izrabiti. Od domačinov kmetovalcev pa se nihče ne gane proti temu izrabljanju. Ali bi ne kazalo nekoliko urediti skupno prodajo sena ali pa povzdigniti živinorejo? — Poletna vročina prežene vsako leto iz Trsta v naš trg nekaj letovičarjev »na zrak«. Vendar ne pride jih toliko, kakor bi jih bilo, ako bi merodajni činitelji obrnili več pozornosti tudi na to panogo narodnega gospodarstva. Naši »napredni modrijani« menda še ne vedo, da obstoja nekje na Kranjskem društvo za povzdigo tujskega prometa in to društvo tudi še ni slišalo, da so nekje v bližini Trsta Senožeče. Pri nas še vlečejo načela: »vsak zase« in »klerikalci hujskajo«.

n Vrhpolje. Kam greste v nedeljo, 21. t. m.? Prijatelji zabave pridejo v Vrhpolje k igri »Revcček Andrejček«, ki jo priredi izobraževalno društvo ob pol 4. uri na dvorišču M. Lavrenčiča št. 26. Mešani zbor bo zapel krasni, pa težki skladbi Nedvedovi »Naša zvezda« ter »Nazaj v planinski raj« in par ljubkih narodnih pesmic. Odbor prosi slavno občinstvo, da v največjem številu poseti našo krasno prireditel. Na svidenje torej v nedeljo 21. avgusta!

n V Cerknici bo 21. avgusta veličanska ljudska slavnost. Še enkrat opozarjamo nanjo. Vršijo se dopoldne in popoldne. Pričetek ob 9. uri s slavnostnim obhodom po trgu. Potem sv. maša na prostem pri sv. Roku in ravnotam javen ljudski shod. — Popoldne slovesne litanijske in nato javna telovadba notranjskih Orlov ter zanimiva ljudska veselica s srečolovom na vrtu gospoda Janeza Martinčič. Sodelovala bo slav. rudniška godba iz Idrije ter razni pevski zbori. Vršijo se že obširne priprave. Pošteno slovensko ljudstvo se za to slavnost splošno zanima. Ker nasprotiki ne morejo drugače škodovati tej prireditvi so si izmislili o Orlih za sedaj dve laži, s katerimi hočejo begati celo zveste pristaše S. L. S., da bi se nad Orli zgražali in se prireditvi odtegnili. Upamo, da ljudstvo Orle pozna in ne bo verjelo liberalnih laži, če si jih

tudi še sto izmislijo. Uljudno vabimo bratske sosednje odseke in društva ter poštene slovenske prebivalstvo k prav mnogobrojni udeležbi. — Predsedstvo cerkniškega okrožja Orlov.

n Vrhniške novice. Na kljuki se je vjel. Pri gradbi Josip Kunstelnove vile na Vrhnikih je dne 12. t. m. zdrsnil raz streho krovce z eternitom ter priletel na ob kapu narejen oder s tako močnim sunkom, da se je slabo napravljeni in z eternitom obloženi oder podr. Krovce bi bil padel z višine 12—15 metrov, a je za srajco obvisel na kljuki za strešne žlebove. Na obupen klic so prihiteli delavci in pristavili lestvo, po kateri se je rešil gotove smrti. — Otrok je padel skozi okno. 12. t. m. je pustila žena opekarja J. Bartel-na na Vrhnikih svoja dva otroke v kuhinji, ko je nesla možu kosilo k opekarni. Mlajši, okrog 2 leti star deček, je zlezal na okno, ki se mu je odprlo ter padel z glavo na rob spodaj stoječe posode za vodo ter se potem zvrnil v vodo. Otrok je bil takoj mrtev. — Konj je udaril v glavo posestnikovega sina Franc Homovca na Vrhnikih. Z očetom sta na travniku naložila voz sena in ko je hotel zapreči, ga je konj udaril nazaj s tako silo, da je padel; zadal mu je precejšnjo rano na licu. — Ogenj v Lenarčičevi tovarni. V nedeljo, dne 14. t. m. ob pol 2. uri popoldne je začelo goreti v Lenarčičevi tovarni za parkete v Verdu. Vneli so se parketi v sušilnici. Sreča je bila, da so ljudje ogenj takoj zapazili in z neumornim večurnim delom preprečili, da se ogenj ni razširil na v bližini stoječa poslopja.

Čebelarški shod v Postojni se vrši 21. t. m. ob 3. uri popoldne pri gospodu Teodorju Dekleva. Na shodu bo predaval zastopnik osrednjega čebelarkega društva iz Ljubljane. Vabijo se vsi sosednji čebelarji, da se shoda obilno udeležijo.

Dobre knjige

Cantica sacra. Cerkevna pesmarica I. del za čveteroglasni moški ali ženski zbor, drugi popravljeni natis, priredil Ant. Foerster, natisk odobril in dovolil knezoškofijski ordinarijat ljubljanski. — Ta že tako dolgo pogrešani I. del omenjene pesmarice je ravnokar izšel v zalogi »Katoliške bukvarne« in obsega 70 raznih deloma že znanih, deloma novih napevov domačih in tujih skladateljev. Obseg vsebine se deli na pet delov. Prvi del obsega mašne pesmi, drugi del pesmi cerkvenega leta, tretji del Marijine pesmi, četrti del pesmi svetnikov in peti del napevov k blagoslovu, katerim je pridejan tudi psalm »Laudate Dominum«. Na koncu se še nahaja Haydnova zahvalna pesem in avstrijska himna. S to zbirko sta »Katoliška bukvarna«, kakor prireditelj,

naš nedosežni in najzasluženejši skladatelj g. Foerster, ustregla vsem cerkvenim in drugim moškim ter ženskim zborom. — Priporočamo torej to praktično in hvaležno pesmarico vsem zborom, posebno slavnim ravnateljstvom srednjih in višjih šol, kakor tudi slavnim vodstvom zavodov. — Cena lično vezani in razločno tiskani knjigi je 2 K 40 vin. in se dobi v »Katoliški bukvarni« v Ljubljani.

Smešnice

Redno življenje. Sodnik ulomilcu: »Povejte no, kako je mogoče, da v teh letih še vedno lahko po strehah plezate!« — »Gospod sodnik, to stori moje redno življenje!«

V šoli. Profesor: »Gospodje, vidite ta strup je tako hud, da če ga mački na jezik kanemo, najmočnejšega človeka umori!«

Čudno. Šolski nadzornik naleti v gostilni na več učiteljev, ki prav pridno pišejo: »To je vendar čudno! Prej so bili učitelji zmeraj lačni; sedaj, ko so jim plače zboljšane, so pa zmeraj žejni!«

V Afriki. A: »Vi pridete iz Afrike, kjer ste pomagali železno cesto delati. Ali se zamorci pri tem kaj zanimajo?« — B: »Pa še kako! Tri inženirje so že pojedli!« — A: »Ali imajo pa ženske kaj prednosti pred moškimi pri zamorcih?« — B: »Imajo, in sicer to prednost, da jih pri kosilu najprvo pojedó!«

Ženska tolažba. Stara devica: »Ženska ima pa vendar vsaj eno tolažbo: da se lahko večkrat omoži, pa le enkrat obsejdi!«

Izjema. Micka: »Janez, ali mi boš ostal zvest, če te k vojakom vzemó?« — Janez: »Bom, samo če me ne narede za koprola!«

Pri blagoslovljenju zastave. Župan: »... In tako zabijem ta žebelj s srčno željo: naj raste, cvete in zori!«

Osební davek. Mlad poročenec napove svoje dohodke, dobi pa ulogo nazaj s pripombo: »Pogrešamo premoženje vaše žene.« — On zapiše spodaj: »Jaz tudi!«

Pred sodnijo. Sodnik mazaču: »Celo najbolj nevarne bolezni ste zdravili pismeno!« — Mazač: »Seveda, pa le zavoljo nalezljivosti!«

Hitro se je premislil. Jud, ki se je zadavil z ribjo kostjo, zdravniku: »Gospod doktor, rešite me, dam vam, kolikor hočete!« — Ko mu zdravnik kost iz grla spravi, vpraša za račun. — Zdravnik: »Deset kron!« — Jud: »Kaj, deset kron? Saj je cela riba veljala le dve kroni!«

CLIMAX motorinapetrolej

Najcenejši obrat.

Bachrich & Co.

tovarna za motorje

Dunaj XIX/6

Heiligenstädterstr. 93.

4 čevljarske pomočnike

sprejme takoj in za trajno delo čevljarska tvrdke Ivan Smrekarja vdova v Mokronogu. 2367

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Brno, 10. avgusta: 19, 67, 45, 53, 12.

Trst, 13. avgusta: 74, 15, 3, 81, 73.

Linc, 13. avgusta: 69, 68, 74, 6, 57.

Tržne cene Gospodarske Zveze za 100 kg. Ljubljana

V Ljubljani, dne 16. avgusta 1910.

Deželni pridelki:	Cena		Zivina, meso	Cena	
	K	v		K	v
Pšenica	22	60	živa vaga:		
Rž	16	20	Goveda pitana	79	—
Ajda	14	70	Teleta težka	120	—
Jecmen	14	80	Teleta mala	103	—
Oves	16	60	Prasici	134	—
Proso belo	10	30	Kostruni	160	—
Proso rumeno	16	—			
Koruzna stara	14	40			
Koruzna nova	—	—			
Leča	24	—	Kuretnina in drugo:		
Grah	26	—	Maslo kuhano	290	—
Larčno seme	25	—	od K 200 — do	—	—
Graščica	22	—	Maslo surovo od	280	—
Domača detelja	89	—	K 200 — do	—	—
Gorenjska repa	—	—	Slanina sveža	152	—
Fizol Roničan	—	—	(špeh)	—	—
Fizol Prepelčar	—	—	Slanina prekajena	162	—
Fizol Mandalon	—	—	—	—	—
Cebula	10	50	Mast svinjska	174	—
Krompir	6	30	Loj	95	—
Zelje sveže	—	—	Jajca 100 kom	60	—
Zelje kislo brez	—	—	Pilanci	1	30
soda	—	—	Golobi	65	—
Repn sveža	—	—	Raca	3	60
Repn kisla brez	—	—	Gos	6	—
soda	—	—			
Brinje	—	—	Kolonijalno blago		
Kumna	70	—	na debelo		
Orchi	—	—	Riž Rangon od		
Gobe suhe	200	—	K 25 — do	31	—
Jeziče	—	—	Kava Santos od		
Zeled	—	—	K 100 — do	218	—
Smrekovi storži	—	—	Sladkor	50	50
Seno	4	50	Petrolej	27	50
Slama	3	—			
Stelja	3	—			

Preklic.

Obžalujem žaljive besede, katere sem izustil zoper Matija Jeraja, posestnika v Podgorji.

Alojzij Stražar.

2352

Ženitbena ponudba.

Udovec brez otrok in lesni trgovec na deželi se želi seznaniti s kako gospodično v starosti 20 do 30 let ter s premoženjem najmanj 3000 kron, ki bi bila zmožna tudi nekoliko pisave in računstva. Udovec brez otrok niso izključene.

2354 1

Le resne ponudbe naj se z natančnim naslovom in ako mogoče s sliko, pošljejo do konca t. meseca v zaprtem pismu na naslov „Zvestoba“ na upravo Domoljuba.

Razjasnite mi, grof Erindur

kako je to mogoče: Poletje; krasno vreme; in vendar sem prehlajen kakor sredi zime. Kaj storiti? — Zelo enostavno! Poletni katarji vendar niso nič redkega. Če ga pa dočimo, kupimo si skatljico Fagevih pristnih sodenskih mineralnih pastil in ga tako pozneemo. Fageve pristne sodenice učinkujejo gotovo in prijetno, tako da ni treba potenja in drugih neprijetnosti, in pri tem so pa tudi poceni. K 1.25 skatljica, ki se dobi v vsaki lekarni, drogeriji ali prodajalni z mineralnimi vodami. — Generalno zastopstvo W. Th. Guntzert, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj IV. 1., Grosse Neugasse 17.

13

Za takojšnji
nastopeljske

hišni sluga

samec ali oženjen brez otrok, ki je zmožen tudi nemščine. Prednost imajo prosilci, ki se razumejo tudi na oskrbo vrta in so že službovali v enakih službah. Ponudbe naj se pošiljajo na oskrbnišvo graščine barona Borna pri Sv. Anli nad Tržičem, Gorenjsko.

2361

Malo posestvo, z vsem gospodarskim poslopjem, sadnim vrtnom in 8 oralo zemljišča, pol ure od Ljubljane, je naprodaj. Več se izve pri **FR. GOLOBU**, Izanska cesta št. 53. 2300 1—1

Vsled rodbinskih razmer **prodajam** iz proste hišo, roke prav po ceni svojo **živinski hlev in k hiši spadajoče zemljišče** (1/4 zemlje). **MATIJA VADNJAL**, na Stučencu 9, občina Hrenovice, pošta Hraše, Notranjsko. 2315

Ceno Posteljno Perje

1 kg svega skubljenega perja K 2, polbelega K 2-80, belega K 4, finega K 6, najboljšega skubljenega K 8, svega puha K 8, belega K 10, prsnega puha K 12, od 5 kg nadalje poštne prosto.

Dovršene postelje bogato napolnjene, iz zelo gostega jako treznega rdečega, modrega, belega ali rumenega inlet-nanking-biaga 1 pernica vel. 180x116 cm z blazinama, velikost 80x58, napolnjena z jako lepim mehkim perjem K 16, s polpuhom K 20, s puhom K 24; posamezne pernice K 12, 14, 16, vzglavnica K 3, 5-50, 4. — Pernice 180x140 cm velike K 15, 18, 20; vzglavnica 90x70 ali 80x80 cm K 4-50, 5, 5-50. Spod. pernica iz gradla 180x116 cm K 13, 15. Razpošilja proti povzetju pošta, prosto pri naročilu od 10 K dalje.

M. Berger v Dešenici št. 1010. Češki les.

Za neupajoče denar nazaj ali se blago zamenja — Ceniki o žimnicah, odejah, prevlekah in vsem drugem posteljnem blagu zastoj in poštne prosto. 2293

„ELLA“

zajamčena
oblast-
veno

pomada

neškodljiva
zavaro-
vana

Strogo solidno, mnogokrat izboljšana, hitro učinkujoča. Pospeši rast obreži, las in brade. Varuje pred prezgodnjo osivelostjo, odstranjuje prhljaj. Odlikovana v Parizu 1909 z zlato kolajno, čast. diploma in čast. krilcem. Dobiva se pri gospej **Kamilli Mitzy, Maribor (Stajarsko) Genthofova c. 2s**

Naročila samo proti povzetju ali če se pošlje denar naprej. — Cena: 1 lonček K 2 — in K 3-50, 8 lončki K 5 — in K 8-50. 5—1

Kuverte s firmo,

- - pisma, - -
- - račune itd -

izvršuje natančno po

: naročilu :
: Katoliška :
: tiskarna :
v Ljubljani.Kdor zida ali rabi **cementne izdelke** naj zahteva **cene** od

tvornice cementnih izdelkov

Josip Cihlar

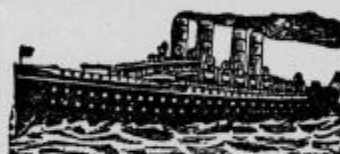
Ljubljana, Dunajska cesta 67.

2331

Dr. Josip Buh, Vrhnika
ne ordinira od 19. avgusta do
24. septembra 1910. 1—1

Posestvo je naprodaj.

v vasi Dobravica ob drž. cesti v lepem, ravnem, vinor. kraju na Dolenj., ki obstoji iz: vel. sadn. vrta, hiše, hlevov, kozolca, njiv, travnikov, gozda in pašnika. Zelo pripravno za živino in prasičorejo. Proda vsled rodbinskih razmer lastnica **Ana Kirn, Dobravica 8, p. št. Jernej, Dol.** 2341 1

V Ameriko
in Kanado

složna, cena
in varnavožnja s **Cunard Line**

2927/07

Bližnji odhod iz domače luke

Trsta: Ultonia 23./8., Carpatia 13./9., Pannonia 27./9. 1910.

Iz Liverpoola: Lusitania (najboljši največji in najlepši parnik sveta), 27./8., 17./9., 8./10., 5./11., 17./12. Mauretania 20./8., 10./9., 1./10., 29./10., 19./11., 10./12. 1910.

Pojasnila in vožne karte pri **Andrej Odlasek, Ljubljana, Slomšk. ul. 25, blizu cerkve Srca Jezusov.** Cena vožnji Trst-New-Jork III. razred K 180 — za odraslo osebo vstevši davek in K 100 — za otroka pod deset let vstevši davek.